

noget endeligt Resultat ud deraf. Dette Lovforslag er i Hovedsagen enslydende med en af Folketingsudvalget den 27. Marts i Aar foreslaaet ny Affattelse af det tidligere Regeringsforslag. Paa Grund af Rigsdags-samlingens Afslutning blev Forslaget imidlertid ikke færdigbehandlet i Folketinget, men Betænkningen udtalte udtrykkelig et Ønske om at faa Sagen forelagt paa ny i indeværende Rigsdagssamling.

Om Lovforslagets Indhold skal jeg tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger.

I § 1 bestemmes det, at der ved Underretterne udenfor København skal statsansættes Fuldmægtige, hvis Antal fastsættes ved Normeringsloven. Det er saaledes ikke Meningen at statsansætte alle de Dommerfuldmægtige, der findes. Denne paatænkte Ordning skal efter Lovforslaget være gennemført senest den 1. April 1932, altsaa om ca. 7 Aar, medens de tidligere Regeringsforslag udskød de nye Reglers endelige Gennemførelse 10 Aar. Lønningerne til de statsansatte Fuldmægtige skal fastsættes ved særlig Lov, hvortil Forslag skal fremsættes senest 1. April 1930. Fuldmægtigene ansættes og afskediges af Justitsministeren efter Indstilling fra Dommerne; de bliver altsaa egentlige Statstjenestemænd.

Lovforslaget omfatter imidlertid ikke blot de statsansatte Fuldmægtige, men ogsaa de ikke-statsansatte og, i Modsætning til de tidligere Regeringsforslag, tilige Dommerkontorerne øvrige Personale. Dette er nødvendigt, forekommer det mig, for at hindre Omgaaelse af Forbudet mod Fuldmægtigenes private Praksis ved, at en Fuldmægtig kunde udøve en saadan Praksis f. Eks. gennem en paa Dommerkontoret ansat Kontorist.

Efter Forslaget bliver der endvidere, ligeledes i Modsætning til de tidligere Regeringsforslag — hvorefter Loven skulde træde i Kraft for *alle* Fuldmægtiges Vedkommende efter 10 Aars Forløb —, en Overgangstid, idet det nu foreslaas, at Loven *straks* finder Anvendelse paa de Dommerfuldmægtige, der allerede ved Lovens Ikrafttræden er ansat uden Ret til at drive privat Virksomhed, samt paa dem, der ansættes eller genansættes efter Lovens Ikrafttræden, medens Loven for de øvrige Fuldmægtiges Vedkommende, som nævnt, først skal træde i Kraft den 1. April 1932. For Dommerkontorets øvrige Personale træder de nye Bestemmelser i Kraft for vedkommende Kontor, saa snart der ikke længere paa dette findes nogen Fuldmægtig med Ret til at drive privat Virksomhed.

I Lovforslagets § 4 opstilles visse Betingelser for at opnaa fast Ansættelse i Centraladministrationen i Stillinger, hvis Opnaaelse er betinget af fuldstændig juridisk Eksamen. Denne Bestemmelse er oprindelig indsat af Landstinget i Samlingen 1922—23, men undergik under Behandlingen her i Folketinget i Fjor forskellige Ændringer. Herom kan jeg nøjes med at henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Det samme Spørgsmaal om praktisk Uddannelse for dem, der skal have fast Ansættelse i Centraladministrationen, har i øvrigt været behandlet af Administrationskommissionen, der i sin sidst afgivne Betænkning Side 128—34 har fremsat et selvstændigt Forslag, der dog afviger fra nærværende Forslag paa enkelte Punkter; det findes ligeledes nærmere omtalt i Bemærkningerne.

Endelig skal jeg nævne Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 om, at Justitsministeren fra det Tidspunkt, da Statsansættelsen af Dommerfuldmægtige er gennemført, bemyndiges til at fastsætte Regler og faste Takster for visse juridiske Forretninger, som Dommerkontorerne skal være forpligtet til at udføre som en Art gratis, eller i alt Fald lavere betalt, Retsbistand for Publikum. En saadan Bestemmelse fandtes ikke i de tidligere Regeringsforslag, men den er i Overensstemmelse med et af et Mindretal i Folketingsudvalget i sidste Rigsdagssamling stillet Forslag. Dette Mindretal bestod af Venstre, og de Tanker, der laa i dette Ændringsforslag, var i og for sig tiltraadt af Flertallet, som imidlertid ikke mente, det var heldigt i Øjeblikket eller gennem denne Lovgivning at lovgive derom. Det har jeg imidlertid ment, at man godt kunde, navnlig af Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen, som bør have, ogsaa paa Landet, en let Adgang til ved Henvendelse paa Dommerkontorerne at kunne faa visse juridiske Forretninger udført. En lignende Ordning fandtes for øvrigt i de sønderjydske Landsdele forinden Genforeningen og virkede dær til Befolkningens Tilfredshed. Det overlades efter § 5 Justitsministeren at fastsætte Regler for Ordningen af Taksterne for disse Arbejders Udførelse. Det bliver selvfølgelig en Skønssag, hvilke Forretninger man saaledes mener at kunne henlægge til Dommerkontorerne som Retsbistand for Befolkningen, men som et ledende Princip mener jeg, det kan opstilles, at alle Forretninger, hvor Ind- og Udbetaling af Penge finder Sted, eller hvor der skal finde Forhandlinger Sted med forskellige Personer, egner sig ikke til at inddrages under disse Bestemmelser; de maa